

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Toujours perdrix

Citation: Wessel, Johan Herman: "Toujours perdrix", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid68023.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

TOUJOURS PERDRIX.

Forandringer, Forandringer
Sig ønsker alle og enhver.
En Walstrøm Jægermester
Et stærkt Beviis os gier derpaa.

(For at hans Vers jeg lidt lemlæster,
Det smukke Kiøn mig takke maae,
Og takker vist; thi man vil mafoi mene,
At vore Damer er' paa Jorden de meest pene.)

I Sverrig var en riig Baron,
En vittig, smuk, velskabt Person,
Hver Moder ønskde, gid min Svigersøn han blive !
Hver Datter, færdig stod, sit Hierte ham at give;
Men ingen vis han Hiertet gav,
Ei stadig Kierlighed han vilde vide af.
Han Hader var af Egtestanden,
Af Frygt for dit og dat i Panden.

Man Manden lidt undskylde maae,
Da man har dagligdags Beviis herpaa,
At slemme Ting kan hænde.

73

Den Hymens Gud blev saare vred.
Og til Cupido foer afsted.
Han sagde : »lille søde Ven I
Dybt ind i Brystet paa Baron N. N.
En kraftig Piil du sende!
Han længe mig foragtet har,
Og, reent ud sagt, har holdt mig for sin Nar.«
»Ja.« svarte vinget Dreng, »jeg gaaer nok ud i Morgen,
En Piil jeg skyder da i Brystet paa din Mand,
Saa Hymen selv den kun udtrække kan.
Han søge vil din Hielp, derfor er jeg dig Borgen.«

Glad Hymen gik, og Elskovs Gud
Holdt, hvad han lovede, og næste Dag gik ud.
Han skiød Baronen dybt. Strax heftig Brand og Pine
Han følede for en Blondine.

(Hver Skiønhed ufortalt,
Saa eiede Blondinen alt
I sin Person,
Som kunde Fyrster selv indtage,
End sige en Baron.)

Jeg vil ei alt for langt Historien uddrage.
Baronen efter Suk og mangel ydmyg Bøn
Sin Seiervinders Haand modtog til Løn,
Og Hiertet med, som hænder ikke gierne
Hos os moderne.

De levde sødt i fire Aar,
Stor Lykke nød, og større spaaer.

Voltaire os forsikrer, at til visse
Enhver Baron har sin Caprice. --
At hver Baron den har, jeg rømmer ham ei ind.

Men min Person til visse havde sin.
Trods alle Fruens Yndigheder,
Af hendes Terne han sig Kys udbeder,
Som strax ham nægtet blev.
Ved Penge han tilsidst saavidt dog Sagen drev,
At hun den Gunst, at kysse sig, ham under.
»Ah! Lise,« sagde han (thi Pigen hed te saa)
»Meer end min Frues Mund, Din sød at kysse paa
Jeg finder.« - »Det er ei for mig Vidunder,«
Var Lises Svar, »det har jeg hørt fortælle før,« -
»Af hvem?« - Jeg det ei sige tør« -
»Siig du kun frit, min kiønne Pige« -
74 »Ja, naar De Fruen det igien el vilde sige;
Thi ellers aldrig hun vil kysse meer
Vor Tiener Peer.«